

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....7:13
סוף זמן קר"ש.....9:03
מוצש"ק.....8:45
שיעורים כסדרן
בבלי.....ביצה י"ג
ירושלמי.....נדה ב'
תוספתא.....כלים ב"מ פרק ט'

שעה 3, גליון 31 (131)

פרשת אחרי, שבת הגדול, י"ב ניסן, שעת תשע"ד לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שבת הגדול ~

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, נטילת ידים שחרית, הלכה ב) אז דער שבת הייסט "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשעהן גרויסע ניסים דורך תפלה, דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, און דער פסוק זאגט (דברים ד) כי מי גוי "גדול" אשר לו אלקים קרבים אליו כה' אלקינו בכל קראנו אליו, ווער איז נאך אזא "גרויס" פאלק וואס דער אייבערשטער איז אזוי נאנט צו זיי ווען זיי רופן צו אים, זעהט מען אז מיר הייסן א גרויס פאלק ווייל מיר קענען רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אונז.

נאך שטייט אין פסוק (מלכים ב, ח) ספרה נא לי את כל "הגדלות" אשר עשה אלישע, דערצייל מיר די "גרויסע" זאכן וואס אלישע האט געטוהן, זאגט די גמרא (מגילה כ"ז) אז אלעס ניסים וואס אלישע האט געטוהן איז געווען נאר דורך תפלה, דורך בעטן דעם אייבערשטן, זעהט מען ווי דער אז ווען מען מאכט ניסים דורך תפלה הייסט דאס "גדול" - "גרויס".

און דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשעהן גרויסע ניסים דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, דערפאר הייסט דאס שבת "הגדול" - דער "גרויסער" שבת.

דער טור ברענגט (אורח חיים סימן ת"ל) אז אין שבת הגדול האבן די אידן גענומען א לעמעלע וואס דאס איז געווען די עבודה זרה פון די מצריים און עס צוגעבונדן צום בעט, כדי דאס צו שחט'ן פאר א קרבן פסח, און די מצריים האבן געקריצט מיט די ציין אבער זיי האבן גארנישט געקענט טוהן, און דאס איז געווען איין גס וואס איז געשעהן

המשך בדף ב

פרשת השבוע

וְאֵל יִבְא בְּכָל עַת אֵל הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרְכָת אֶל פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזָן אַרְאָה עַל הַכַּפֹּרֶת. מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ו) אז א מענטש וואס איז געווען ווייט פונעם אייבערשטן און איין טאג מאכט ער אפ אז ער וויל תשובה טוהן און צוריק זיין וואויל און ערליך, דאן קומט די מדת הדין און זאגט אז מען קען דאס נישט צולאזן, מען מוז שמערן דעם מענטש, מען קען אים נישט לאזן אויף איינמאל ווערן אן ערליכער איד. אבער דער אייבערשטער איז נאך א בעל הרחמים, ער האט רחמנות אויפן מענטש, דערפאר באהאלט זיך דער אייבערשטער אין די מניעות, אפילו עס ווערט טאקע אונטער געשמעלט שמערונגען פארן מענטש, ער זאל נישט קענען אזוי גרינג תשובה טוהן, אבער דער אייבערשטער באהאלט זיך דארט, און אויב דער מענטש מיינט עס אמת'דיג, וועט אים דער אייבערשטער העלפן און ער וועט מצליח זיין.

דאס איז וואס דער פסוק זאגט ביי מתן תורה ויעמד העם מרחק - די פשוט'ע מענטשן ווען זיי זעהן די מניעות, זיי זעהן אז עס גייט נישט אזוי גרינג צו זיין אן ערליכער איד, בלייבן זיי שמיין פון דער ווייטנס. אבער, ומשה נגש אל הערפל - משה רבינו, דער צדיק לערנט אים, אז אפילו ווען עס זעהט אים פארנעפלם, דארף מען זיך נישט דערשרעקן נאר גיין ווייטער מיט א שמארקייט. ווייל, אשר שם האלקים, דארט אין די געדיכטע נעפל איז באהאלטן דער אייבערשטער.

דאס איז די פשט אין פסוק, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מען קען נישט אייביג אזוי גרינג צוקומען צו די קדושה, עס איז שווער, עס איז דא אויפן וועג אסאך שמערונגען, אבער מען דארף וויסן און געדענקן אז מען מאר זיך נישט דערשרעקן ווייל אזוי קומט עס, כי בעזן אראה על הכפרת, דער אייבערשטער קען מען מרעפן אין די וואלקן, אין די נעפל. עס זעהט טאקע אים שווער פון אנהויב, אבער אז מען שמארקט זיך און מען גייט

המשך בדף ב

פֿרשֿת הַשְּׁבוּעַ

ווייטער אָן, וועט דער אייבערשטער העלפֿן און מען וועט סוף פֿל סוף זיין און ערליכער איד.

(זאת התורה אחר ב)

בזאת יבא אהרן אל הקדש, מוהרא"ש שלים"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי עס איז באקאנט פון די ספרים הקדושים, אז דאס ווארט "זאת" גייט ארויף אויף "אמונה" - צו גלייבן אינעם אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') אז דער עיקר פון א איד איז אמונה, א איד דארף זיך שטענדיג איבערקוקן ווי ער האלט אין די אמונה, צו ער גלייבט טאקע אינעם אייבערשטן מיט אן אמת, און מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן צו האבן א ריינע אמונה, און נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

דאס איז פֿשט אין פסוק, בזאת יבא אהרן אל הקדש - ווי אזוי קען א איד אריינגיין אין די קדושה? דורך אמונה. א מענטש זאל זיך אריינלייגן אין אמונה צו גלייבן אמת'דיג אינעם אייבערשטן, און אזוי וועט ער אנקומען צו אלע גוטע זאכן.

(זאת התורה אחר ג)

שיחות מוהרא"ש

נאר דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן. נאך א נס וואס האט דעמאלט פאסירט ווערט געברענגט אין מדרש (מדרש תהלים מזמור קל"ו) אז ווען דער אייבערשטער האט אנגעזאגט די מצרים אז די בכורים וועלן שטארבן, זענען אלע בכורים געגאנגען צו זייערע טאטעס און געזאגט: "ביז יעצט איז געשעהן אלעס וואס משה האט געזאגט, ווילט איר נישט אז מיר זאלן בלייבן לעבן? לאזט ארויס די אידן פון מצרים, ווייל אויב נישט וועלן מיר שטארבן!" האבן די טאטעס געענטפערט: "אפילו אלע מצרים וועלן שטארבן וועלן מיר נישט ארויס לאזן די אידן פון דא!", זענען די בכורים געגאנגען צו פרעה און געשריגן און זיך געבעטן: "לאז ארויס די אידן פון דא, מיר האבן נאר צרות פון זיי", האט פרעה געהייסן זיינע קנעכט אז זיי זאלן פארטרייבן די בכורים. וואס האבן די בכורים געטוהן? יעדער האט גענומען א שווערד און גע'הרג'ט זיין טאטע, "למכה מצרים בבכוריהם", זעקס הונדערט טויזנט מצרים זענען דעמאלט'ס גע'הרג'ט געווארן דורך די בכורים.

זעהט מען די גרויסע ניסים וואס איז דעמאלט געשעהן, און אלעס דורך תפלה, משה רבינו איז געקומען און אויסגעלערנט פאר די אידן אז זיי קענען רעדן צום אייבערשטן, און די אידן האבן עס טאקע געטוהן, און אזוי איז געשעהן די ניסים, און דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול".

דער שכל אין גלות

באמת איז דאס געווען דער עיקר גלות מצרים, אז דער שכל איז געווען אין גלות, די אידן האבן נישט געוואוסט פון זייער זוכה געווען צו דעם יום טוב פסח" - "פה-סח" אז דער מויל האט אנגעהויבן שמועסן מיטן אייבערשטן.

דערפאר איז יעצט אין "שבת הגדול" די ריכטיגע צייט זיך צו באנייען אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, ארויסצוגיין פונעם אייגענעם מצרים, מען זאל וויסן פון די אייגענע פחות, אז דער אייבערשטער האט אונז זייער ליב, און מען קען אלעס אויס'פועלן ביי אים, מען דארף נאר עפענען דעם מויל און אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, בעטן בייים אייבערשטן וואס מען וויל, און דער אייבערשטער וועט זיכער העלפֿן.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן פ"ח): דעם טעם פארנוואס מען דרייט איבער דעם טיש אום שבת הגדול. ווייל דער טיש ווייזט אויפ'ן דיבור, אויף רעדן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (חזקאל מא, כב) "וידבר" אלי זה "השלחן" אשר לפני ה'. דערפאר דרייט מען איבער דעם טיש ווייל דער דיבור ווערט איבערגעדרייט. פאר מען איז ארויס פון מצרים איז דער דיבור נאך געווען אין גלות, און נאכדעם איז מען ארויס פון מצרים און עס איז געווארן "פסח" - "פה-סח", מען האט אנגעהויבן רעדן, איז דער דיבור ארויס פון גלות.

דאס מיינט, אז ווי באקאנט איז איינגעפירט ביי כמעט אלע אידישע שטיבער, אז אום שבת הגדול עסט מען נישט אויף דעם געווענליכן פלאץ וואו מען עסט געווענליך שבת, ווייל דארט איז שוין גרייט פאר פסח, מען עסט אויף א צווייטע טיש. זאגט דער רבי אז דאס קומט אונז לערנען אז פאר פסח איז דער טיש, וואס דאס גייט ארויף אויף רעדן צום אייבערשטן, נאכנישט אויף די ריכטיגע פלאץ. ביז עס קומט פסח, עסט מען דעם הייליגן סדר שוין אויפ'ן ריכטיגן פלאץ, ווייל דעמאלט גייט יעדער איד ארויס פון מצרים, ער הייבט אן רעדן צום אייבערשטן.

אבער מען דארף אויך אכטונג געבן, אזוי ווי מען עסט טאקע נישט שבת הגדול אויף די געווענליכע טיש, קען זייער גרינג אויסקומען אז מען רעגט זיך אויף, ווייל עס איז דאך נישט מסודר אלעס ווי נארמאל, און דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט) אז דער עיקר פרנסה פון א מענטש ווענדט זיך צו ער רעגט זיך נישט אויף, ווייל כעס נעמט אן וועק די פרנסה, דערפאר אויב וויל מען טאקע פארעכטן דעם טיש און באקומען גרויס שפע אויף פסח, דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, אז מען זאל זיך נישט אויפרעגן קיינמאל, און פירן דעם שבת הגדול מיט רוהיגקייט און פרייד, און דעמאלט וועט גארנישט פעלן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך שבת הגדול)

מען גרייט זיך אויף פסח

יעדער גרייט זיך אויף פסח, מען רוימט און מען זויבערט אויס די הויז אויף פסח, אז עס זאל נישט בלייבן קיין ברעקל חמץ. מען קויפט איין לכבוד יום טוב, מצות, וויין, פיש און פלייש, און אזוי אויך וועט און שייך פאר די גאנצע משפחה, יעדער גרייט זיך צום יום טוב.

אבער אזוי ווי מען גרייט אן בגשמיות, דארף מען אויך געדענקן זיך אנצוגרייטן אויף יום טוב ברוחניות, מען דארף לערנען די הלכות פון פסח, און בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל האבן א פשר'ן און פרייליכן יום טוב, און אז מען זאל זיין אפגעהיטן פון א משהו חמץ, און אז מען זאל מקיים זיין אלע מצות פונעם יום טוב ווי עס דארף צו זיין פרייליכערהייט.

אן דעם אייבערשטן קען מען גארנישט טוהן. רבי נתן האט געזאגט: "די וועלט זאגט - דו טוה און דער אייבערשטער וועט שוין העלפן, און איך זאג - אויב דער אייבערשטער וועט העלפן וועסטו קענען עפעס טוהן", אבער אויב מען לערנט די הלכות און מען בעהט דעם אייבערשטן, דאס ברענגט פארן מענטש א סייעתא דשמיא אז אלעס זאל טאקע זיין ווי אזוי עס דארף צו זיין.

די געשמאקע טעם פונעם יום טוב

איינמאל האט רבי נחמן טולטשינער געהאלפן פאר רבי נתן אויפצושטעלן די סוכה ערב סופות, ער האט שווער געארבעט א גאנצן טאג אויפצושטעלן די סוכה. ביינאכט ביי די סעודה האט ער געזאגט פאר רבי נתן: ווען מען ארבעט שווער א גאנצן טאג און מען מוטשעט זיך גוט צו אויפשטעלן די סוכה, דעמאלט פיהלט מען גאר אן אנדערע טעם אין די סוכה.

האט אים רבי נתן געזאגט: דאס האסטו נאכנישט פרובירט, צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם, געב מיר צו שפירן די טעם פון די סוכה", וואסערע טעם מען שפירט דעמאלט אין די סוכה.

און די זעלבע איז ביי אלע ימים טובים, אויב מען בעהט דעם אייבערשטן קודם אז מען זאל פילן א געשמאקע טעם אין דעם יום טוב, און אין די מצות פונעם יום טוב, דאן שפירט מען גאר אן אנדערע טעם, עס איז גאר א געשמאקע יום טוב.

(שיחות מוהר"א ש' חלק ט"ז ערך הקנות לחג הפסח)

פסח מצה ומרור

רבי גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו, ואלו הן: פסח, מצה, ומרור. די דריי זאכן זענען מרמז אויף די דריי שטאפלען וואס א מענטש גייט דורך אין זיין לעבן, די יונגע יארן, די מיטעלע יארן, און די עלטערע יארן. פסח - איז קעגן די יונגע יארן, אזוי ווי חז"ל זאגן (קהלת רבה א' ג) אז אין די יונגע יארן שפרינגט א מענטש אזוי ווי א ציג, און דאס איז די לשון פון "פסח" - שפרינגען. מצה - איז קעגן די מיטעלע יארן, וואס דאן איז די עיקר צייט וואס מען האט די בחירה צו מען זאל ווערן חמץ ח"ו אדער בלייבן הייליגע מצה. און מרור איז קעגן די עלטערע יארן, אזוי ווי די גמרא זאגט (שבת קנ"א): אויפן פסוק (קהלת י"ב) "עד אשר לא יבאו ימי הרעה" אלו ימי הזקנה.

זאגט רבי גמליאל, אז אין די אלע דריי שטאפלען אין וואס דער מענטש געפינט זיך, סיי אין די יונגע יארן, סיי אין די מיטעלע יארן, און סיי אין די עלטערע יארן, אייביג דארף זיך דער מענטש שטארקן צו דינען דעם אייבערשטן, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, צו לערנען אסאך די הייליגע תורה, ווייל נאר דאס וועט בלייבן פון א מענטש, נאר די תורה תפלה און מצות ומעשים טובים, נאר דאס באגלייט דעם מענטש אויף שטענדיג.

דאס איז דער גאנצער ענין פון פסח. ווען די אידן זענען געווען אין מצרים איז זייער דעת געווען אין גלות, זיי האבן נישט גערעדט צום אייבערשטן און זיי האבן נאכנישט געהאט די הייליגע תורה, און ווען זיי זענען ארויס פון מצרים איז געווארן "פה - סח" זייער מויל האט אנגעהויבן רעדן תורה ותפלה.

דעריבער זאגט רבי גמליאל אז דער מויל וואס דארף דינען דעם אייבערשטן, דאס דארף מען טוהן א גאנצן לעבן, אין אלע שטאפלען פון לעבן. און אויב נישט, לא יצא ידי חובתו - האט ער נישט באצאלט זיין חוב פארן אייבערשטן, יעדער מענטש ווייסט דאך ביי זיך אז ער איז שולדיג אסאך פארן אייבערשטן, ער האט זיך אסאך מאל נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און אויב ער שטארקט זיך נישט זיין גאנצן לעבן צו דינען דעם אייבערשטן, וועט ער קיינמאל נישט קענען באצאלן זיין חוב.

ארויס פון בית המדרש!

דער אמת איז אז רבי גמליאל גייט לויט ווי אזוי ער האלט אויף אן אנדערע פלאץ. רבי גמליאל האט געזאגט (ברכות כ"ח) אז ווער עס איז נישט תוכו ככרו, ער איז נישט ממש הונדערט פראצענט די זעלבע ערליך אין הארץ ווי אינדריסן, אזא איינער זאל נישט אריינקומען אין בית המדרש, ער איז געגאנגען מיט מענטשן זייער שטרענג. שפעטער האט מען געמאכט רבי גמליאל אויס נשיא, אנשטאט אים האט מען גענומען רבי אלעזר בן עזריה, וואס ער איז געגאנגען מער גרינג מיט מענטשן, ער האט יא אריינגעלאזט יעדן אין בית המדרש, און די גמרא זאגט אז יענעם טאג איז צוגעקומען אין בית המדרש פרישע פיר הונדערט בענק מיט תלמידים.

ווייל דאס איז די ריכטיגע וועג צו גיין מיט מענטשן גרינגערהייט און מקרב זיין יעדן איינעם, אפילו איינער וואס איז נאכנישט אינגאנצן אויסגעארבעט, אפילו זיינע יונגע אדער מיטעלע יארן זענען נישט געווען ווי עס דארף צו זיין, דארף מען אים אויך מקרב זיין. ווייל א איד קען שטענדיג אנהויבן פון ניי, מען קען אייביג זיך באנייען און אנהויבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן, און אריינכאפן כאטש פון יעצט צו זיין אן ערליכער איד, טוהן מצות ומעשים טובים וואס נאר דאס בלייבט איבער פונעם מענטש.

מיר געפינען אסאך אין חז"ל אז די וואס האבן מקרב געווען אידן מיט ליבשאפט און סבלנות, זיי האבן די מערסטע מצליח געווען מקרב צו זיין אידן צום אייבערשטן. אזוי ווי די גמרא דערציילט (שבת ל"א) אויף הלל הזקן וואס האט מקרב געווען יעדן איינעם, און ווען די דריי גרים זענען געקומען צו אים מיט זייערע נארישע קשיות, האט ער

המשך בדף ד

פסח מצה ומרור

המשך

געהאט סבלנות צו זיי און זיי מקרב געווען ביז זיי זענען געווארן גרויסע צדיקים.

נישט אראפקלאפן זיך אליין

די זעלבע איז ביים מענטש אליין, מען דארף האבן סבלנות אויך צו זיך אליין, אפילו ווען מען זעהט אז מען איז נאכנישט אינגאנצן אויסגעארבעט, מען איז נאך ווייט פונעם אייבערשטן, און אפילו ווען עס גייען אריבער טעג וואכן און חדשים וואס מען האט פארברענגט מיט נארישקייטן און געטוהן זאכן וואס מען דארף נישט, טאר מען נישט ווערן צובראכן און צוקלאפט, און טראכטן אז מען איז שוין גארנישט ווערט און מען וועט שוין קיינמאל נישט מצליח זיין, נאר מען דארף האבן סבלנות, און פרויברין אריינצוכאפן קאטש וואס מען קען, און אסאך רעדן און געטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד. ווען א מענטש וועט נישט אויפגעבן, נאר זיך שטארקן, וועט ער זיכער מצליח זיין סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש ימי ניסן ותג הפסח)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

אנשי שלומינו באוויינען די פריצייטיגע

פטירה פון ר' אלי' הורוויץ ע"ה

מיט גרויס צער און ווייטאג האבן אנשי שלומינו אויפגענומען די נייעס איבער די פריצייטיגע פטירה פון ר' אלי' הורוויץ ע"ה.

ר' אלי' ע"ה איז געווען א טייערער איד, עוסק געווען בתורה ותפלה און האט מקיים געווען אלע עצות פון רבין, ער איז געווען זייער איבערגעגעבן פאר מוהרא"ש און פאר אנשי שלומינו, און איז שטענדיג געווען גרייט ארויס צו העלפן מיט וואס מען דארף.

מיט בערך א חודש צוריק איז ער זייער נישט געזונט געווארן ל"ע, און איז געליגן אין שפיטאל ביז דעם מיטוואך, ווען ער האט אויסגעהויכט זיין נשמה אין אינגען עלטער פון פופציג יאר.

די לוי' איז פארגעקומען ביים בית המדרש היכל הקודש אין בארא פארק. מוהרא"ש שליט"א האט גערעדט בשבחו פונעם נפטר, אז ר' אלי' פלעגט טוהן גאר אסאך חסד, בהצנע לכת האט ער ארויס געהאלפן זייער אסאך אידן אין זייער נויט, אויך פלעגט ר' אלי' יעדן טאג רעדן פון זיין זידן דער הייליגער ראפשיצער רב זי"ע, זייענדיג א גלייכער אייניקל בן אחר בן פון דעם גרויסן צדיק.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים!

שיעורים פון מוהרא"ש שליט"א חול המועד

חול המועד פסח וועט אי"ה פארקומען דער שיעור פון מוהרא"ש שליט"א דאנערשטאג נאכט ווי געווענליך אום 9:00 ביי מוהרא"ש אין בית המדרש. אזוי ווי אייביג וועט מען אויך קענען מיטהאלטן די שיעור אויפ'ן קול ברסלב טעלעפאן ליינ מיט א ליווי הוק-אפ, אויך קען מען דארט הערן פריערדיגע שיעורים פון מוהרא"ש שליט"א, און אויך נייעס און באריכטן פון די מוסדות. שמעו ותחי נפשכם!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

בנשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

בטוב צדיקים תעלוך קריה

מיר וואונטשן א הארציגן ברכת מזל טוב פאר

כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

צו די שמחה פון די געבורט פון אן איר אייניקל

ביי מו"ה אליהו אסטרייכער שליט"א

א זוהן פון

הרב הגאון ר' משה אסטרייכער שליט"א

חדב"ן - דוב"ץ בארא פארק

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די שמחה זאל

משפיע זיין שמחות ביי אלע אידישע קינדער, בני

ברוכי, היי אריכי, ומזוני רויחי, וסייעתא דשמיא, אמן

עס איז נאך געבליבן געציילטע פון די גאנצע סעט

שיחות מוהרא"ש - 15 בענדער

וכל הקודם זכה!

צו באקומען בהיכל הישיבה

אדער רופט: 347-977-7994

מיר נעמען אן צו

פריינטן און קאפייען

פאר גאר ביליגע פרייזן!
וועכענטליכע גליונות . קונטרסים . ספרים

שנעל גוט און ביליג!

רופט אריין פאר א פרייז 347-559-5554

5554printing@gmail.com

B. HALPERN, CPA

CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
845.200.2222

Analysis and Money Management
Tax Planning
Payroll Service
Client Responsiveness
Business and Individuals

Yanky Halpern

Executive Director
Shevycpa@gmail.com

1764 50th Street Suite 2
Brooklyn, NY 11204

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה מנשה איצקאוויטש הי"ו

צו די אפשערן פון זיין אינגל

שמואל דוד נ"י למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער

זאל זעהן אסאך אידיש נחת פון זיינע

קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועסטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com